

Boż się rodził

Zawsze, ilekroć uśmiesz się do swojego brata
i wyciągasz do niego ręce,
jest Boże Narodzenie.

Zawsze, kiedy milkniesz, aby wysłuchać,
jest Boże Narodzenie.

Zawsze, kiedy rezygnujesz z zasad,
które jak żelazna obręcz uciskają ludzi
w ich samotności,
jest Boże Narodzenie.

Zawsze, kiedy dajesz odrobinę nadziei "więzniom",
tym, którzy są przytłoczeni ciężarem fizycznego,
moralnego i duchowego ubóstwa,
jest Boże Narodzenie.

Zawsze, kiedy rozpoznajesz w pokorze,
jak bardzo znikome są twoje możliwości
i jak wielka jest twoja słabość,
jest Boże Narodzenie.

Zawsze, ilekroć pozwolisz by Bóg
pokochał innych przez ciebie,

Zawsze wtedy,
jest Boże Narodzenie.

Bł. Matka Teresa z Kalkuty

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia
życzymy wszystkim parafianom,
by Chrystus, który narodził się
w betlejemskiej szopie, narodził się
także w Waszych sercach.

Redakcja

Rekolekcje prowadzone przez ks. dra Andrzeja Maciejewskiego
4 - 5 listopada 2012 r.

Odpust parafialny, Msza święta pod przewodnictwem
Ks. Bpa Tadeusza Lityńskiego - 9 listopada 2012 r.

Msza św. z modlitwą wstawienniczą
Odnowy w Duchu Świętym - 13 listopada 2012 r.

ŻYCIE PARAFII**„Jesteście solą ziemi i światłem świata”. /Mt. 5,13-14/**

Drodzy Parafianie i Czytelnicy Gazetki Parafialnej Zbawiciel.

Rozpoczynamy nowy rok w liturgii Kościoła. Advent to czas oczekiwania na przyjście Mesjasza w tajemnicy Wcielenia. Hasło tego roku duszpasterskiego kieruje nas do betlejemskiej stajni gdzie „Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami”/J.1,14/. To Słowo Wcielone stało się Światłością świata, aby człowiek żyjący na tym świecie nie chodził w ciemnościach. Pragniemy przez czas Adwentu zbliżyć się do Jezusa. Możemy tego dokonać przez udział w Mszach Roratnich, na których uczymy się od Maryi posłuszeństwa wobec woli Bożej. Możemy pogłębić swój kontakt ze Słowem Bożym w czasie Rekolekcji Akademickich, do udziału w których zapraszamy nie tylko Studentów i Wykładowców zielonogórskich uczelni, ale także wszystkich Parafian pragnących uczynić refleksję nad swoją wiarą. Ważnym momentem w zbliżeniu się do Chrystusa będzie dobrze przeżyta spowiedź adwentowa. Te wszystkie praktyki duchowe mają nas zaprowadzić do stołu wigilijnego do którego zasiądziemy ze swoimi bliskimi. Od stołu wigilijnego droga prowadzi do kościoła na Pasterkę, gdzie przy śpiewie kolęd zbliżymy się do Ołtarza by przyjąć Chrystusa w Komunii świętej. Tylko Chrystus żyjący w nas może nam dać siłę do tego, by być ową solą dla ziemi i światłem dla świata. Po Bożym Narodzeniu przyjdzie czas kolędowania, błogosławienia naszych domów. Niech będą one otwarte dla Jezusa i jego kapłanów, niech to będzie czas wspólnej modlitwy o to, by nasze katolickie rodziny były Bogiem silne i świeciły światłem wiary i pobożności.

Życzymy sobie wzajemnie aby Advent i czas Bożego Narodzenia przeżyć w zjednoczeniu z Jezusem Chrystusem i braterskiej miłości z naszymi Bliźnimi.

Wszystkim Drogim Parafianom i Czytelnikom naszej Gazetki Parafialnej Zbawiciel życzymy obfitości Bożych Łask.

W imieniu duszpasterzy naszej Parafii
Ks. Mirosław Maciejewski - Proboszcz

KALENDARIUM WYDARZEŃ PARAFIALNYCH NA GRUDZIEŃ 2012 r.

- 07.12.** - Msza św. z okazji Święta Górników g. 10.00. pod przewodnictwem Ks. Bpa Stefana Regmunta.
- 08.12.** - Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP.
- 09.12.** - Niedziela modlitwy i pomocy materialnej Kościołowi na Wschodzie.
- 11.12.** - Ekumeniczne spotkanie adwentowe g.17.00.
- 16.12.** - Msza św. na zakończenie Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego g. 12.00.
- 16-18.12.** - Akademickie Rekolekcje Adwentowe. Początek niedziela g. 19.15.
- 17-19.12.** - Rekolekcje szkolne dla młodzieży.
- 17.12.** - Bierzmowanie młodzieży klas I szkół średnich g.18.30 - Ks. Bp Tadeusz Lityński.
- 17-23.12.** - Czas spowiedzi adwentowej.
- 24.12.** - Wigilia Msze św. Pastorskie 21.00, 22.30. 24.00.
- 25.12.** - Boże Narodzenie - Msze wg porządku niedzielnego, o g. 15.00 chrzty.
- 26.12.** - II Dzień Świąt Bożego Narodzenia - św. Szczepana, Msze jak w niedzielę.
- 30.12.** - Niedziela Św. Rodziny o 12.00 Msza św. z odnowieniem przyrzeczeń małżeńskich.
- 31.12.** - Zakończenie starego roku – Msza i nabożeństwo dziękczynne g. 16.00. Procesja i Msza św., na nowym cmentarzu.

Z okazji imienin życzymy Księdzu Biskupowi Adamowi Dyczkowskiemu, ks. Aleksandrowi Werstlerowi i ks. Dariuszowi Gronowskiemu wiele radości, zdrowia i nieślabnącego żaru ducha w trudnej kapłańskiej posłudze.

Niech Najświętsza Panna otacza Matczyną miłością i opieką, szczególnie w trudnych chwilach i wyprasza u Syna wszelkie potrzebne łaski. Szczęść Boże!

WYKAZ NABOŻEŃSTW NA CAŁY MIESIĄC

- Poniedziałek** - Litania do św. Pieciu Pierwszych Męczenników Polski o godz. 9.00.
- Wtorek** - Nabożeństwo do św. Antoniego z ucałowaniem relikwii o godz. 9.00.
- Środa** - Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy po Mszy świętej o godz. 9.00 i 18.30.
- Piatek** - Koronka do Miłosierdzia Bożego po Mszy św. o godz. 9.00 i 18.30.
- Sobota** - Litania do Pani Cierpliwie Słuchającej z Rokitna po Mszy świętej o godz. 9.00.
- Msze roratnie** - Od poniedziałku do soboty o godz. 6.00.
- Msze roratnie dla dzieci** - W środy i piątki o godz. 17.00.

ŻYCIE PARAFII

GRUPY PARAFIALNE

Przy naszej parafii pw. Najświętszego Zbawiciela działają następujące grupy. Mają one charakter otwarty, zatem każdy z was może znaleźć w nich miejsce dla siebie.

Caritas

Dyżury w każdy wtorek;
godz. 16.00 - 16.30, na plebanii.

Chór parafialny

Spotkania w każdy wtorek;
o godz. 18.30, salka nad zakrystią.

Domowy Kościół

Spotkania raz w miesiącu.

Duszpasterstwo Akademickie

Spotkania w środę o godz. 19.30.

Eucharystyczny Ruch Młodych

Spotkania w soboty;
salka nr 1,
rozpoczynają się Mszą świętą
o godz. 9.00.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży

Spotkania w poniedziałki; salka nr 4,
rozpoczynają się Mszą świętą
o godz. 18.30.

Klub Inteligencji Katolickiej

Spotkania w każdy wtorek; godz. 19.00,
salka KIK na plebanii.

Ministranci

Spotkania w soboty;
godz. 11.00, salka nr 4.

Odnova w Duchu Świętym

Spotkania w każdy wtorek; godz. 17.00,
salka nr 1.

Radio Maryja

Spotkania w drugą sobotę miesiąca;
salka nr 4, rozpoczynają się Mszą świętą
o godz. 9.00.

Ruch Rodzin Nazaretańskich

Spotkania w każdy poniedziałek;
salka nr 1, rozpoczynają się Mszą świętą
o godz. 18.30.

Żywy Różaniec

Spotkania w każdą pierwszą sobotę
miesiąca; godz. 7.45 w górnym kościele.

Ruch Rodzin Nazaretańskich- kim jesteśmy?

Ruch Rodzin Nazaretańskich utworzył w 1985 r. w Warszawie ks. Tadeusz Dajczer, wraz z ks. Andrzejem Buczelem. Była to odpowiedź na potrzeby osób świeckich, które poszukiwały dróg nieustannego zbliżania się do Boga i umacniania swojej wiary. Duchowość Ruchu okazała się na tyle atrakcyjna i potrzebna, że w ciągu dwóch lat Ruch rozprzestrzenił się na terenie Polski, a następnie w Europie i w świecie. Wspólnota została nazwana Ruchem Rodzin Nazaretańskich, ponieważ wzorem dla nas jest życie Świętej Rodziny z Nazaretu. Uczy ono, że świętość realizuje się w codzienności przeżywanej z Bogiem. Pragniemy, by centrum naszego życia stanowiła Eucharystia, w której dociera do nas i udziela się nam całe Boże życie. Ruch powstał wokół konfesjonału, dlatego mając świadomość potrzeby nieustannego nawracania się często korzystamy z sakramentu pokuty, który może przybrać formę stałego spowiednictwa. Istnieje też możliwość korzystania z kierownictwa duchowego. Wszystkie te środki mają nam pomóc w tym, by w szybki i prosty sposób „wprowadzić” Boga do swojej

codzienności. Misją Ruchu jest bowiem prowadzenie jego członków drogą życia wewnętrznego do świętości oraz aktywny udział w realizacji apostołskiej misji Kościoła.

Nie trzeba się bać RRN-u! Nasza wspólnota skupia osoby wszystkich stanów: rodzi-ny, kapłanów, zakonników, siostry zakonne, młodzież, osoby starsze i samotne. Spotkania Ruchu są ogólnodostępne i mogą brać w nich udział wszyscy, którzy wyrażą chęć uczestnictwa. Oprócz właściwych członków są osoby związane z Ruchem nieformalnie.

Korzystają one z duchowości Ruchu, ale nie podejmują regularnej formacji i działań apostołskich. Duchowość RRN-u została wyrażona przede wszystkim w książce ks. T. Dajczera *Rozważania o wierze* i 45 zeszytach z serii *Ku nowej ewangelizacji* oraz powstałych na ich podstawie publikacjach. Przyciągają one prostym i jasnym językiem. Sprawy trudne do objęcia rozumem tłumaczą w sposób zrozumiały, przez co angażują uwagę i rozbudzają pragnienie doświadczenia Boga, zapraszając na drogę świętości. Świętą formą nawiązania kontaktu z osobami, które swoją wiarą żyją na co dzień jest wyjazd rekolekcyjny. Nasze wyjazdy mają tę specyfikę, że pozwalają spędzić czas wspólnie całej rodzinie, stąd też częstym widokiem są dzieci w przeróżnym wieku- od niemowlaka do nastolatka. Gdy rodzice zgłębiają treści duchowe, ich pociechy mają zajęcia przystosowane do wieku. Pozwala to efektywnie wykorzystać czas dorosłym, a dzieciom zająć się czymś, co je interesuje. Zazwyczaj efekty pracy dzieci widać na Eucharystii, bo albo śpiewają i „pokazują” poznaną piosenkę religijną, albo niosą w procesji z darami prace, które wspólnie wykonali. Wspólnotę RRN w Zielonej Górze zawiązał w 2010 r. ks. Aleksander Werstler, który od wielu lat jest związany z Ruchem i jego duchowością. **Spotykamy się w każdy poniedziałek.** Rozpoczynamy **Mszą św. o 18.30** w kościele pw. Najświętszego Zbawiciela. Spotkania te mają różne formy: od czytania i rozważania treści materiałów formacyjnych, poprzez wspólną modlitwę i adorację Najświętszego Sakramentu (co drugi tydzień), aż do możliwości podzielenia się świadectwem życia. Po części o charakterze modlitewnym następuje zazwyczaj dalsza część spotkania w **salce nr 1 na plebanii**.

Zapraszamy na spotkania i wyjazdy:

24- 27 I 2013 r.- Diecezjalne rekolekcje zimowe w Licheniu,

25 II- 9III 2013 r.- Pielgrzymkę do Ziemi Świętej.

ŻYCIE PARAFII

Formacja, czuwanie i przyrzeczenia KSM

W dniach 16-18 listopada w siedzibie KSM przy ul. Aliny 7 odbyły się Dni Formacyjne dla kandydatów na członków KSM. Podczas Dni Formacyjnych uczestnicy poznawali cele, zadania, środki, strukturę organizacyjną i program formacyjny Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, który ma na celu kształtowanie dojrzałego chrześcijanina uczestniczącego we wspólnocie i misji Kościoła. Tematyka spotkania obejmowała ponadto zagadnienia z zakresu planowania, organizowania, pracy w grupach, czy prowadzenia narad.

Ponadto w sobotę 17 listopada, w wigilię wspomnienia bł. Karoliny Kózkówny, parafianie oraz uczestnicy Dni Formacyjnych zgromadzili się na wieczornej Eucharystii i czuwaniu przy relikwiach bł. Karoliny w naszej parafii. Czuwanie zostało przygotowane przez nasz parafialny oddział KSM przy wsparciu młodzieżowego zespołu parafialnego. W tym czasie młodzież oraz parafianie mieli okazję poznać życiorys błogosławionej a także modlić się za jej wstawiennictwem.

Punktem kulminacyjnym Dni Formacyjnych była niedzielna Eucharystia w siedzibie KSM w Zielonej Górze w kaplicy pw. bł. Karoliny Kózkówny – patronki KSM. Podczas Mszy św. kandydaci do KSM, (w tym dwie osoby z naszego oddziału parafialnego: Aleksandra Ferenc i Anna Kulpaczyńska), złożyli przyrzeczenie

i zostali przyjęci w poczet członków KSM, deklarując tym samym swoją gotowość do tego by „Przez Cnotę, Naukę i Pracę służyć Bogu i Ojczyźnie”. Do tego ważnego dnia przygotowywali się oni w czasie półrocznego stażu w oddziałach KSM oraz uczestnicząc w kandydackim szkoleniu formacyjnym. Całość zakończyła się uroczystym poczęstunkiem i projekcją filmu o bł. Karolinie z okazji 98 rocznicy wspomnienia jej śmierci.

Rekolekcje odpustowe

Od 4 do 6 listopada 2012 r. przeżywaliśmy w naszej parafii rekolekcje przygotowujące do obchodów odpustu parafialnego. Słowo Boże głosił dla nas ks. dr Andrzej Maciejewski- Dyrektor Administracyjny i Wykładowca Wyższego Seminarium Duchownego w Gościńkowie-Paradyżu. Każdorazowo punktem wyjścia był fragment Pisma Świętego.

4 listopada

Jeden z uczonych w Piśmie zbliżył się do Jezusa i zapytał Go: „Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?” Jezus odpowiedział: „Pierwsze jest: «Słuchaj, Izraelu, Pan, Bóg nasz, Pan jest jedyny. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą». Drugie jest to: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Nie ma innego przykazania większego od tych”. (Mk 12,28-31)

„Słuchaj Izraelu!” Od umiejętności słuchania zależy nasz kontakt z Bogiem. On wypowiada swoje Słowo, a początkiem naszej odpowiedzi jest słuchanie i usłyszenie tego, co do nas mówi. To wielki przywilej, że my, ludzie, możemy usłyszeć, zrozumieć oraz wypełnić słowa Boga. Wypełnieniem Prawa jest miłość i to o nią przede wszystkim należy zabiegać. Bóg chce być dla nas, chce pociągać nas swoją miłością, chce się nam objawiać. Mojżeszowi objawił Swoje Imię: JHWH. Mówi: „JESTEM, KTÓRY JESTEM”, chcąc niejako powiedzieć, że JESTEM, KTÓRY JE-STEM i ZAWSZE BĘDĘ (dla ciebie). Nigdy nie będziesz sam. Nawet w chwili, gdy inni odwrócą się od ciebie, Ja będę z Tobą.

5 listopada

*Panie, przenikasz i znasz mnie,
Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję.
Z daleka przenikasz moje zamysły,...
Ty bowiem utworzyłeś moje nerki,
Ty utkałeś mnie w łonie mej matki.*

*Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie,
godne podziwu są Twoje dzieła. (Ps 139,1-2 i 13-14b)*

Mimo naszych słabości możemy mówić za psalmistą: „Dziękuję Ci, Panie...”, bo każdy został przez Boga obdarowany. Bóg jest Stworzycielem, jest naszym Ojcem. Nieustannie zaprasza nas do tego, byśmy Mu zaufali, tak jak dziecko ufa ojcu. Boga nie należy się bać, bo spotkanie z Nim, to zaproszenie do nowego życia. Brak zaufania jest podstawą grzechu.

ŻYCIE PARAFII

6 listopada

*Jak odległy jest wschód od zachodu,
tak daleko odsunął od nas nasze winy.* (Ps 103, 12)

Pan Bóg tak dalece kocha człowieka, że nie widzi jego win. Ustanawiając przykazanie miłości jest wzorem, bo do końca nas umiłował. W bratniej miłości ważne jest przebaczenie. Jest to łaska pochodząca od Boga, dlatego powinniśmy o nią prosić. Duch Św. ożywia i daje siłę. Jeżeli nie pozwalamy Bogu działać w naszych sercach, to one usychają.

Na zakończenie ks. rekolekcjonista życzył nam, byśmy słuchali Pana Boga, byśmy do Niego chętnie wracali. Życzył też umiejętności patrzenia razem z Nim w swoje serce oraz głębokiego przeżycia sakramentu pokuty i pojednania, takiego w którym Bóg będzie mógł z całą swoją mocą dotykać naszych serc.

Agnieszka Linka

Odpust Parafialny

9 listopada 2012 r. obchodziliśmy patronalne święto naszej parafii. W tym dniu odprawione zostały Msze św. z kazaniem o godz. 7.00 i 9.00 oraz o godz. 18.30 uroczysta suma odpustowa w intencji wszystkich parafian. Mszy przewodniczył ks. bp Tadeusz Lityński. Poprzedziła ją uroczysta adoracja Najświętszego Sakramentu, rozpoczęta o godz. 15.00 Koronką do Bożego Miłosierdzia.

W homilii ks. bp nawiązał do rocznicy poświęcenia Bazyliki Laterańskiej w Rzymie, która jest katedrą papieską. To z tego kościoła papież pełni swą posługę duszpasterską. To „Matka i Głowa wszystkich kościołów Miasta i Świata”. Biskup zwrócił uwagę na Kościół zarówno w wymiarze lokalnym, jak i powszechnym. Przypomniął, że jest on żywą świątynią, w której mieszka Bóg, a którą tworzą duszpasterze wraz ze świeckimi. Tym, który nas uświęca jest Jezus Chrystus. On mówi do nas poprzez biskupów i kapłanów. W Kościele odbywa się niewidzialna walka- w sercu każdego z nas. W słowie ks. bpa nie zabrakło też osobistej refleksji. Bp dziękował Panu Bogu za to wszystko, czego doświadczył w kościele pw. Najświętszego Zbawiciela. Dziękował za porządkowanie jego serca. Dziękował też kapłanom posługującym w parafii, szczególnie ks. Z. Stekielowi, ks. E. Dajczakowi i ks. J. Poźniakowi. Na zakończenie podkreślił, że najważniejsza jest świątynia naszego serca, bo w nim chce mieszkać Bóg. Jezus Chrystus mówi: „z domu mego Ojca nie róbcie targowiska”. Zbawiciel wymaga, bo kocha. W kontekście słów Ewangelii św. Jana i rozpoczętego Roku Wiary bp Tadeusz postawił pytania. Czy Bóg jest w twoim wnętrzu? Czy Zbawiciel znajdzie wiarę w tobie, gdy przyjdzie? Świat pyta czy wierzysz w Boga, a Zbawiciel pyta czy wierzysz we Mnie?

Jadwiga Wolańska

Adwent to czas radosnego oczekiwania na przyjście Jezusa.

Adwent zaczyna się w niedzielę po uroczystości Chrystusa Króla czyli między 29 listopada a 3 grudnia. Trwa on od 23 do 28 dni, z których cztery zawsze są niedzielami. Kończy się Wigilią Bożego Narodzenia, która niekiedy zbiega się z czwartą niedzielą Adwentu. Pierwsza niedziela zawsze rozpoczyna nowy Rok Liturgiczny w Kościele. Słowo „Adwent” pochodzi z łaciny „adventus” i oznacza „przyjście”. Dla starożytnych Rzymian zapowiadało oficjalny przyjazd Cezara. Dla chrześcijan jest radosnym i pobożnym czasem przygotowania na przyjście Pana. Opuszczenie „Hymnu Gloria” nie jest wyrazem pokuty (jak w Wielkim Poście), lecz znakiem czekania na nowe zabrzmienie „Hymnu Anielskiego” śpiewanego w noc narodzenia Jezusa. (Łk 2, 14)

Adwent dzieli się na dwa podokresy, z których każdy ma odrębne cechy wyrażone w dwóch różnych prefacjach adwentowych:

- Pierwszy podokres Adwentu obejmuje czas od pierwszej niedzieli do 16 grudnia, gdy czytane są teksty biblijne zapowiadające powtórne przyjście Zbawiciela i przygotowujące do spotkania z Chrystusem Sędzią.
- Drugi okres Adwentu, od 17 do 24 grudnia, to bezpośrednie przygotowanie do Świąt Bożego Narodzenia.

Jednym z najbardziej wymownych symboli adwentowych jest wieniec. Pochodzi on z Niemiec. Tamtejszy pastor prowadzący przytułek dla sierot przystroił nim świetlicę dla dzieci. Razem z wychowankami w I Niedzielę Adwentu zapalił pierwszą świecę adwentową, by wytworzyć nastrój skłaniający do modlitwy. Następne, mniejsze dwadzieścia cztery świece, podopieczni zapalali każdego dnia aż do Wigilii, gromadząc się na śpiewie i modlitwie. Z czasem liczbę świec zmniejszono do czterech, a zwyczaj ten zawitał do wielu krajów. Obecnie możemy spotkać wieńce adwentowe w Kościele. Także w wielu domach stroiki bożonarodzeniowe mają ich kształt. Wykonuje się je z gałązek szlachetnych drzew iglastych. Umieszczone są na nich cztery świece zapalane w kolejnych niedzielach adwentowych. Czynność ta oznacza czuwanie i gotowość na przyjście Chrystusa. Wiąże się ze słowami Jezusa, który określał siebie mianem „Światłości Świata”. III niedziela Adwentu, to niedziela Gaudete. W tym dniu kapłan wkłada ornat koloru różowego (używany tylko dwa razy w roku). Jako „rozwświetlony fioleć”, kolor ten podkreśla radość z bliskości Pana.

Dar serca – dar czasu.

Święta są czasem dawania. I nie chodzi tu o opakowane w kolorowy papier paczki ze słodkościami czekające na nas pod choinką w wigilijny wieczór. Mam na myśli prawdziwy dar serca - coś, czego nie można ani kupić, ani zapakować. Takim darem może być na przykład - najcenniejszy w naszej niespokojnej, zabieganej rzeczywistości - czas. W trzecim tysiącleciu jesteśmy zawsze spóźnieni, ciągle za czymś gonimy, próbując maksymalnie wykorzystać dwanaście godzin dnia, choć i one są dla nas zbyt krótkie. Poświęcić czas obcemu człowiekowi, kiedy nie mamy już czasu nawet dla własnej żony, męża, dzieci?

A jednak okazuje się, że jest to możliwe. Do tej pory z podziwem obserwowałam ludzi, którzy z ogromnym oddaniem poświęcali się wolontariatowi, nie potrafiąc zrozumieć, skąd biorą na to czas i siłę. Ale w tym roku wreszcie postanowiłam wziąć z nich przykład. I da się! Tak, doba skurczyła się do minimum. Tak, czasem ciężko jest zrezygnować z chwili odpoczynku przy książce i tak, wymaga to sporo wysiłku i samodyscypliny. Ale satysfakcji, jaka płynie z pomocy drugiemu człowiekowi, nie da się do niczego porównać.

Pomoc finansowa jest bardzo, bardzo potrzebna, ale czasem zamiast ryby lepiej dać potrzebującemu wędkę. Zainwestować swój czas w czyjś potencjał, pomóc podnieść czyjąś samoocenę. Wolontariat jest błogosławieństwem, a najpiękniejsze jest to, że każdy może znaleźć dziedzinę, w której najlepiej się realizuje. Dla mnie najwspanialszym sposobem dawania z siebie tego, co najlepsze, są zajęcia z moim 12-letnim podopiecznym, któremu pomagam znajdować i doceniać swoje talenty. Im więcej odnosi on sukcesów, tym bardziej ja jestem z niego dumna i tym chętniej poświęcam mu swój wolny czas. I korzystamy oboje. Taka jest właśnie magia obdarowywania – na końcu to darczyńca otrzymuje najpiękniejszy prezent.

Anna Nadstoga

5 grudnia jest dniem wolontariatu.

ŚWIADECTWO

Narodziny prawdziwej wiary

Jestem praktykującą katoliczką, która stara się żyć zgodnie z Dziesięciorgiem Przykazań. Moja rodzina przyjmuje wszystkie wymagane przez Kościół sakramenty. Do niedawna myślałam, że spełniam wszelkie „wytyczne” jeśli chodzi o bycie chrześcijanką, pomimo chwil słabości, które w tym rozpędzonym do granic możliwości świecie dopadają chyba każdego. Niedziela jest dniem, w którym zawsze udaję się do świątyni, biorę udział we Mszy św., wieczór kończę modlitwą i tak też witam nowy dzień. W ciągu ostatnich miesięcy, w wyniku splotu pewnych wydarzeń Najwyższy ukazał mi jak niewystarczająca jest moja wiara. Pierwszym sygnałem, który zwrócił moją uwagę na podejście do kwestii wiary było czynne uczestnictwo w kształtowaniu nowego przedsięwzięcia i spotkanie głęboko oddanych Panu ludzi. Nie wyobrażałam sobie, że w dzisiejszym konsumpcyjnym świecie może być tylu młodych, tak bardzo zaangażowanych w uczestnictwo w różnorodnych chrześcijańskich ruchach i kołach modlitewnych. Młodzież, która poświęca prywatny czas nie na czysty hedonizm, gonitwę za materialną ułudą czy popularnością, ale na zaangażowanie w modlitwę i wspólne rozważanie Boskich spraw, uzmysłowiła mi jak mało czasu na to poświęcam, usprawiedliwiając się pędem życia. Niedawno odnowiłam kontakt z przyjaciółką z dawnych lat. Dziewczyna w typie „traperki- kumpeli z sąsiedztwa” zmieniła się w przebojową kobietę, która jeździ na harleyu większym od niej samej, ubrana w „skórę i glany”. Zaczęłyśmy wymieniać tradycyjne listy, pełne ciepła i serdeczności. W kilku z nich przewinął się temat wiary. I zdumiało mnie, że nie pasująca do ogólnie przyjętego wizerunku pokornego katolika osoba tak gorąco zawierza swoje życie Panu, mało tego - otwarcie pisze o tym w listach, świadczy o sile, którą czerpie z częstego uczestnictwa w Eucharystii. Przypomniały mi się słowa Jezusa: Bądźcie zimni albo gorący, nie bądźcie letni. Uświadomiłam sobie, że moja wiara właśnie taka jest: bez polotu, poprawna, letnia. Zaczęłam nad sobą pracować i z radością widzę pierwsze efekty - na forum potrafię głośno bronić chrześcijańskich wartości bez względu na to, jak po owych deklaracjach będzie postrzegać mnie otoczenie. Dążę do tego, aby jak najdłużej być w stanie łaski. Moje codzienne słabości dopadają mnie jeszcze czasem ale już wiem, że jest na nie antidotum - gorąca modlitwa i zawierzenie się w Panu.

„Nadzieja”

WYTYCHNIENIE DLA DUSZY

NAUCZANIE BŁOGOSŁAWIONEGO JANA PAWŁA II

Jan Paweł II w Orędziu Bożonarodzeniowym pisał, że Boże Narodzenie to wielka radość, która ogarnia każdego człowieka. Jest ona ogromem miłości Boga do ludzi. Cieszymy się tym dniem, który dany nam jest, by świętować przyjście na świat Syna Bożego. Jan Paweł II wzywa nas, abyśmy odrzucili od siebie wszystkie podejrzliwości, zniechęcenia, byśmy miłowali drugiego człowieka. Mamy troszczyć się o siebie wzajemnie i o to, aby nasze serca były przepełnione pokojem, którego brak jest w dzisiejszym świecie.

Boże Narodzenie to tajemnica radości!

Aniołowie śpiewali tej nocy: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania”. Mówili pasterzom o narodzeniu Zbawiciela jak o radości wielkiej, która będzie udziałem całego narodu mimo ubóstwa żłóbka, ludzkiej niewrażliwości, wrogości sprawujących władzę. W tej radości uczestniczy Kościół, napełniony dziś światłem Syna Bożego.

Boże Narodzenie to tajemnica miłości!

To miłość Ojca, który posłał jednorodzonego Syna na świat, aby ofiarował nam dar swojego życia. W zimnej stajni, pogrążonej w ciszy, dziewicza Matka z sercem pełnym przeżyć już przeżywa bolesny dramat Kalwarii. To będzie wstrząsająca walka pomiędzy światłem a ciemnością, śmiercią a życiem, nienawiścią a miłością. Księżę Pokoju, narodzony dziś w Betlejem, odda na Golgocie swoje życie, aby na świecie zapanowała miłość.

Boże Narodzenie to tajemnica pokoju!

Z betlejemskiej groty płynie dziś nagłące wezwanie, by świat nie ulegał podejrzliwości, nieufności, zniechęceniu, nawet jeśli tragiczne zjawisko terroryzmu potęguje niepewność i lęk. Wyznawcy wszystkich religii są wezwani do budowania pokoju przez odrzucanie jakiegokolwiek formy nietolerancji i dyskryminacji. Oby ludzkość przyjęła przesłanie pokoju, jakie niesie Boże Narodzenie!

Bożonarodzeniowe orędzie Jana Pawła II „Urbi et Orbi” z 2002 roku

Narodzenie Jezusa tajemnicą radości, miłości i pokoju

Magdalena Iwańska

Benedykt XVI**List apostolski w formie «motu proprio» PORTA FIDEI
ogłaszający Rok Wiary (ciąg dalszy)**

8. Z tej radosnej okazji pragnę zachęcić braci biskupów całego świata, żeby zjednoczyli się z Następcą Piotra w tym czasie duchowej łaski, jaki daje nam Pan, by upamiętnić cenny dar wiary. Chcemy obchodzić ten Rok Wiary w sposób godny i owocny. Trzeba zintensyfikować refleksję na temat wiary, aby pomóc wszystkim wierzącym w Chrystusa w stawaniu się bardziej świadomymi i ożywić ich przywiązanie do Ewangelii, zwłaszcza w okresie głębokich przemian, jaki ludzkość przeżywa obecnie. Będziemy mieli okazję do wyznawania wiary w zmartwychwstałego Pana w naszych katedrach i kościołach całego świata; w naszych domach i rodzinach, aby każdy silnie odczuł potrzebę lepszego zrozumienia i przekazywania przyszłym pokoleniom odwiecznej wiary. Wspólnoty zakonne oraz parafialne, wszystkie stare i nowe rzeczywistości eklesjalne znajdą w tym roku sposób, aby uczynić publicznym wyznanie Credo.

9. Pragniemy, aby ten Rok rozbudził w każdym wierzącym aspirację do wyznawania wiary w jej pełni i z odnowionym przekonaniem, z ufnością i nadzieją. Będzie to też dobra okazja, by bardziej celebrować wiarę w liturgii, zwłaszcza Eucharystii, która „jest szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła, i jednocześnie ... źródłem, z którego wypływa cała jego moc”[14]. Jednocześnie pragniemy, żeby świadectwo życia ludzi wierzących było coraz bardziej wiarygodne. Zwłaszcza w tym Roku każdy wierzący powinien ponownie odkryć treść wiary wyznawanej, celebrowanej, przeżywanej i przemodlonej[15], i zastanowić się nad samym aktem wiary.

Nie przypadkiem w pierwszych wiekach chrześcijaństwo musieli nauczyć się Credo na pamięć. Było ono ich codzienną modlitwą, aby nie zapomnieć o zobowiązaniu przyjętym wraz ze chrztem. Słowa pełnymi znaczenia przypominają o tym św. Augustyn, kiedy w jednej z homilii na temat *redditio symboli*, przekazania Credo mówi: „Symbol świętej tajemnicy, który otrzymaliście wszyscy razem i który wyznaliście jeden po drugim, jest słowami, na których opiera się, jak na stałym fundamencie, wiara Matki-Kościół, a fundamentem tym jest Chrystus Pan... Otrzymaliście więc i powtarzaliście to, co wiernie powinniście naśladować, co w duszy i sercu zawsze powinniście przechowywać, co powinniście na łóżach waszych odmawiać, o czym myślicie na placach i miejscach publicznych, o czym także i podczas posiłków waszych nie zapominajcie, strzeżcie tego w sercu, chociaż ciało zasypia”[16].

10. Chciałbym w tym miejscu nakreślić zarys programu, który pomoże w głębszym zrozumieniu nie tylko treści wiary, ale wraz z nimi, także aktu, którym zdecydujemy się na całkowite powierzenie się Bogu, w pełnej wolności. Istnieje w istocie głęboka jedność między aktem, którym się wierzy a treścią, której dajemy nasze przyzwolenie. Apostoł Paweł pozwala na wejście w tę rzeczywistość, kiedy pisze: „Sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia” (Rz 10, 10). Serce wskazuje, że pierwszy akt, którym dochodzi się do wiary jest darem

WYTYCHNIENIE DLA DUSZY

Boga i działaniem łaski, która przekształca osobę aż do głębi jej serca.

W tym względzie szczególnie wymowny jest przykład Lidii. Św. Łukasz opowiada, że Paweł, kiedy był w Filippi, udał się w szabat, by głosić Ewangelię niektórym kobietom; była wśród nich Lidia a „Pan otworzył jej serce, tak że uważnie słuchała słów Pawła” (Dz 16, 14). Ważny jest sens zawarty w tym wyrażeniu. Św. Łukasz uczy, że znajomość treści, w które należy wierzyć nie wystarcza, jeżeli następnie to serce, autentyczne sanktuarium człowieka, nie jest otwarte na łaskę, która pozwala mieć oczy, aby spoglądać na głębię i zrozumieć, że to, co zostało przepowiedziane jest Słowem Bożym.

Z kolei „wyznawać ustami” wskazuje, że wiara oznacza zaangażowania i publiczne świadectwo. Chrześcijanin nigdy nie może myśleć, że wiara jest sprawą prywatną. Wiara jest decyzją na to, żeby być z Panem, aby z Nim żyć. To „bycie z Nim” wprowadza do zrozumienia powodów, dla których się wierzy. Wiara, właśnie dlatego, że jest aktem wolności, wymaga również odpowiedzialności społecznej za to, w co się wierzy. Kościół w dniu Pięćdziesiątnicy ukazuje z całą oczywistością ów wymiar publiczny wiary i głoszenia jej bez lęku każdej osobie. Jest to dar Ducha Świętego, który uzdalnia do misji i umacnia nasze świadectwo, czyniąc je śmiałym i odważnym.

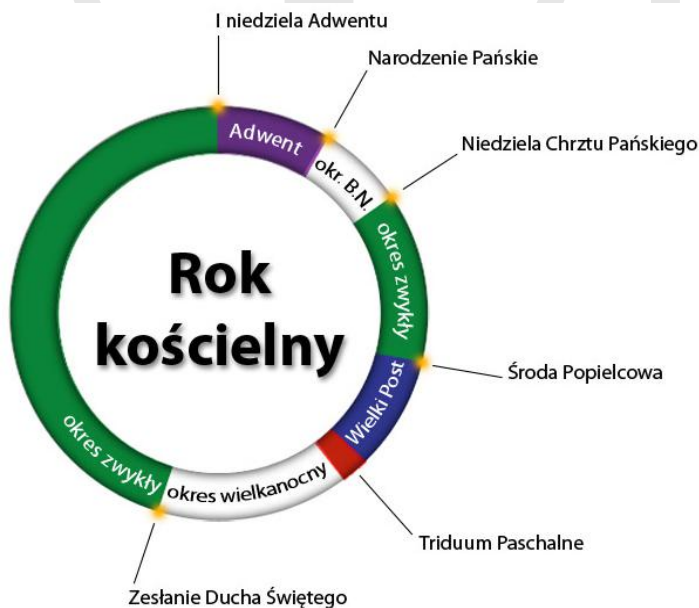
Samo wyznanie wiary jest aktem zarówno osobistym jak i wspólnotowym. Pierwszym podmiotem wiary jest faktycznie Kościół. W wierze wspólnoty chrześcijańskiej każdy otrzymuje chrzest, skuteczny znak wejścia do ludu wierzących, aby zyskać zbawienie. Jak stwierdza Katechizm Kościoła Katolickiego: „«Wierzę» - to wiara Kościoła wyznawana osobiście przez każdego wierzącego, przede wszystkim w chwili chrztu. «Wierzimy» - to wiara Kościoła wyznawana przez biskupów zgromadzonych na soborze lub, bardziej ogólnie, przez zgromadzenie liturgiczne wierzących. «Wierzę» - mówi także Kościół, nasza Matka, który przez swoją wiarę odpowiada Bogu i który uczy nas mówić: «Wierzę», «Wierzimy»...”[17].

Jak można dostrzec znajomość treści wiary jest istotna, by wydać swą zgodę, to znaczy, aby w pełni, rozumem i wolą zgadzać się z tym, co proponuje Kościół. Znajomość wiary wprowadza w pełnię tajemnicy zbawczej objawionej przez Boga. Udzielona zgoda oznacza więc, że kiedy się wierzy, w sposób wolny przyjmuje się całą tajemnicę wiary, bo gwarantem jej prawdy jest sam Bóg, który objawia się i pozwala poznać swą tajemnicę miłości[18].

Z drugiej strony, nie możemy zapominać, że w naszym kontekście kulturowym wielu ludzi, choć nie rozpoznają w sobie daru wiary, szczerze poszukuje ostatecznego sensu i definitywnej prawdy o swym istnieniu i świecie. To poszukiwanie jest autentyczną „preambułą” wiary, gdyż kieruje ludzi na drogę, która prowadzi do tajemnicy Boga. Sam ludzki rozum nosi w istocie wrodzoną potrzebę tego, „co wartościowe, nieprzemijalne”[19]. Wymóg ten stanowi nieustannie zachętę, trwale wpisaną w serce człowieka, aby wyruszyć w drogę i znaleźć Tego, którego byśmy nie poszukiwali, gdyby nie wyszedł już nam na spotkanie[20]. Wiara zaprasza nas właśnie na to spotkanie i w pełni otwiera.

Rok liturgiczny

Wprowadzony przez Kościół rok, zwany kościelnym lub liturgicznym, zaczyna się zawsze pierwszymi Nieszporami pierwszej Niedzieli Adwentu a kończy na sobocie trzydziestego czwartego tygodnia zwykłego. Rok kościelny, choć nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym, to nie różni się od niego ilością dni. Ma jednak odmienną filozofię przeżywania. Posiada własną strukturę, podziały i święta. Opiera się na zwartej organizacji dni i tygodni, tworząc cykl powtarzający się niemal identycznie.

W ciągu tego rocznego cyklu Kościół wspomina całe misterium Chrystusa - od momentu Wcielenia, przez Misterium Paschalne (męka, śmierć i zmartwychwstanie Pana Jezusa), aż po Zesłanie Ducha Świętego i oczekiwanie na ponowne przyjście Chrystusa na końcu czasów. W niedzielę 2 grudnia rozpoczynamy nowy rok liturgiczny, który będzie upływał pod hasłem: „Być solą ziemi”.

ks. Piotr

WYTYCHNIENIE DLA DUSZY

Zwyczaje Bożonarodzeniowe

Zwyczaje Bożonarodzeniowe tworzą niepowtarzalną aurę w tym szczególnym dla nas okresie. W dawnych czasach większość z nich była alternatywą do obchodów pogańskich uroczystości na cześć rozmaitych bożków. W pierwszej połowie IV wieku Kościół ustanowił obchody narodzin Jezusa Chrystusa, wyznaczając je początkowo na 6 stycznia (później jednak przenosząc na dzień 25 grudnia). Intencja nie była przypadkowa – nowe chrześcijańskie święto miało wykorzenić celebrowanie dawnej słowiańskiej ceremonii ku czci boga słońca i ognia. Uroczysta wieczerza wigilijna ma charakter zaduszkowy. Specjalny dobór postnych potraw spożywamy w nastroju skupienia i doniosłości. W sposób szczególny wspominamy wówczas tych, którzy odeszli. To dla nich pierwotnie pozostawiano wolne miejsce przy wigilijnym stole. Po II Wojnie Światowej nabrało ono innego wymiaru - oczekiwano, że zajmą je ci, którzy podczas działań bitewnych zaginęli lub wyjechali z kraju. Obecnie miejsce to jest przeznaczone dla każdego niespodziewanego gościa, który w tym szczególnym dniu zapuka do naszych drzwi. Umieszczenie sianka pod obrusem na pamiątkę miejsca narodzin Pana zastąpiło wcześniejszy zwyczaj stawiania snopka w kącie izby mającego przynieść dobre plony w przyszłym roku. Wieczerzę wigilijną rozpoczynamy po ukazaniu się na niebie pierwszej gwiazdy. Upamiętniamy tym samym (zgodnie z Ewangelią według św. Mateusza) Gwiazdę Betlejemską, wskazującą trzem Mędrcom drogę do nowonarodzonego Króla. Łamanie się opłatkiem ma symboliczny wymiar dzielenia się chlebem z potrzebującym. Dawniej było ono oznaką ustanawiania pobratymstwa, tak więc dzisiejszy opłatek ma ponadczasową wartość bratania uczestników wieczerzy. Towarzysząca nierozdzielnie okresowi świąt bogato zdobiona choinka, pomimo „funkcji” podkreślania uroczystego nastroju symbolizuje biblijne drzewo „poznania dobra i zła” (dawniej wieszano na niej jabłka na pamiątkę pierwszego grzechu człowieka, a opasującym ją łańcuchom nadawano symbolikę węży- kusiciela), natomiast gwiazda umieszczana na czubku drzewka symbolizuje wspomnianą wcześniej Gwiazdę Betlejemską. Okres Bożonarodzeniowy wieńczy święto Trzech Króli, w którym na drzwiach chrześcijańskich domów pojawia się napis K+M+B oraz cyfra bieżącego roku. Nie należy zapominać o zwyczaju rozpoczęcia Wigilii modlitwą i odczytaniem fragmentu Ewangelii o narodzinach Pana.

Jak pomóc dziecku zrozumieć ideę świąt Bożego Narodzenia?

Przypomnij sobie własne dzieciństwo i wspomnienia świąt Bożego Narodzenia. Zamiast biegać w pośpiechu poświęć ten czas maluchowi i pomóż mu tworzyć jego własne – piękne, świąteczne wspomnienia. Dopóki dorośli nie wytłumaczą dzieciom sensu świąt Bożego Narodzenia, pozostaną one jedynie wspomnieniem wieczerzy wigilijnej, choinki, prezentów. A przecież nie o to chodzi. Telewizja, wielkie sklepy, nastawione są na działania komercyjne. Zaczynają tworzyć atmosferę świąteczną na długo przed ich nadejściem. Wzbudzają w dorosłych poczucie, że czas biegnie szybko, że ze wszystkim się nie „wyrabia”, a zwłaszcza z tym, co jak nam sugerują, jest najważniejsze, czyli z prezentami. Dzieci przejmują ten styl myślenia. Boże Narodzenie przestaje im się kojarzyć z rodzinnym świętowaniem, oderwaniem od codzienności, a przede wszystkim z tym wydarzeniem na pamiątkę, którego obchodzimy te święta. Warto więc w rodzinie stworzyć plan działań, które ochronią domowników przed tym komercyjnym szaleństwem. Krok pierwszy powinien polegać na rozmowie z dziećmi. Weźmy do ręki Biblię dla dzieci, poszukajmy kartek świątecznych, na których jest nie Mikołaj – krasnal, czy bałwan, ale stajenka Betlejemską, Święta Rodzina. By łatwiej było mu zrozumieć, posługujemy się językiem dla dziecka zrozumiałym, używajmy sformułowań „mama Pana Jezusa i jego tata”. Mówmy, że tak jak dziecko świętuje każdego roku swoje urodziny, tak samo wszyscy ludzie obchodzą urodziny małego Jezusa. Obrazki, filmy powinny pomóc maluchowi zrozumieć, że są to ważne święta, a także, dlaczego są tak istotne.

Czas przed Bożym Narodzeniem

Dzieciom trudno jest się odnaleźć w przestrzeni i czasie. Nie wiedzą co to znaczy, że święta będą za miesiąc. Dobrym pomysłem jest stworzenie kalendarza adwentowego. Można w nim zaznaczać ile dni zostało do Bożego Narodzenia, zapisywać co dobrego zrobiło w danym dniu dziecko, wklejając symboliczne obrazki. Chodzi o to, by pociechy zaczęły łączyć dobre uczynki, z tym że Jezus przyszedł na ziemię z miłości do ludzi, że te nasze dobre czyny to prezenty dla niego z okazji urodzin. Jest to okazja do uświadomienia dziecku tego, że właśnie te dary są najważniejsze. Nie prezenty ze sklepu. Dobre uczynki to nie tylko wykonywanie codziennych obowiązków. Powinny one obejmować także miłość do innych,

WYTYCHNIENIE DLA DUSZY

niesienie pomocy. Ma to związek z przesłaniem Bożego Narodzenia. Można np. ofiarować jakąś zabawkę biedniejszym dzieciom, przygotować paczkę świąteczną z żywnością, wrzucić ofiarę pieniężną. Jeśli przygotujemy dziecko do tego, że należy być dobrym, dzielić się tym, co się posiada, wybaczać, jeśli zacznie sprawiać mu to radość, wówczas główna część idei Bożego Narodzenia stanie się dla dziecka zrozumiała. Pusty talerz dla gościa podczas wieczerzy wigilijnej nie zdziwi go, ale będzie dopełnieniem atmosfery miłości, jaka była budowana podczas Adwentu.

Działania praktyczne

Ponadto Adwent, który jest okresem przygotowującym do świąt, może być okazją do wspólnego budowania szopki bożonarodzeniowej, która zostanie ustawiona pod choinką. Nie zapomnijmy o zrobieniu lampionu i chodzeniu z nim na roraty. Warto również przygotowywać ozdoby choinkowe. Dobrą zabawą, a także pogłębieniem przeżywania świąt Bożego Narodzenia może być rodzinna próba przedstawienia jasełek. Nie muszą one być profesjonalne, może to być pantomima.

Przykład rodziców

Ponieważ podstawową sprawą w wychowaniu jest przykład, to i tym razem nie może go zabraknąć. Rodzice przez okres Adwentu i świąt powinni sami swoją postawą dawać dzieciom dobry przykład. Jeśli mówią dzieciom o konieczności przebaczenia, a jednocześnie kłócą się między sobą, nie są wiarygodni. Mama i tata powinni przed Bożym Narodzeniem wyciszyć się, udać się do spowiedzi, być może podjąć jakieś postanowienie, tak by nie wprowadzać w ten specyficzny czas zamętu i nerwowości.

I na koniec pamiętajmy, że Wigilia i całe święta powinny być okresem wyjątkowym, tak więc zadbajmy o pięknie przystrojony stół, cały dom, odświętne ubrania dla członków rodziny, kolędowanie, a po wieczerzy o rodzinny spacer, połączony z pasterką i odwiedzaniem szopek. Dla małych dzieci, które nie rozumieją jeszcze wszystkiego, będzie to znak wyjątkowości Bożego Narodzenia. Niech Boże Narodzenie będzie czasem, który wszyscy będziemy wspominać z rozrzewnieniem. Niech będą to szczególne dni, podczas których pogodzą się zwaśnieni członkowie rodziny, kiedy rodzice mają dużo czasu dla dzieci, kiedy panuje niepowtarzalna atmosfera i kiedy razem z Jezusem rodzi się w naszych sercach wiara, nadzieja i miłość.

12 propozycji potraw wigilijnych

Jedną z wielu tradycji związanych ze świętami Bożego Narodzenia jest przyrządzanie 12 potraw wigilijnych. Mają one symbolizować 12 Apostołów, którzy zasiedli z Jezusem do Ostatniej Wieczerzy. Liczba ta łączona jest także z 12 miesiącami roku.

Czy rzeczywiście większość Polaków robi 12 potraw na Wigilię? Czy może tak naprawdę wszystko zależy od tego jak je policzymy? Zapewne są wśród nas rodziny, które wliczają osobno barszcz i uszka, a nawet opłatek, aby wypełnić polską tradycję :) Dla tych, którzy po prostu nie mają pomysłu- przedstawiamy propozycję potraw wigilijnych:

1. barszcz z uszkami - *zamienny w różnych regionach Polski z zupą rybną*;
2. pierogi (z kapustą i grzybami, ze śliwkami);
3. makowiec - *symbol urodzaju i płodności; jego obecność podczas kolacji wigilijnej zapewnia gospodarstwu dostatek przez następny rok*;
4. karp smażony - *przypomina o chrzcie, zmartwychwstaniu i nieśmiertelności*;
5. śledzie (w śmietanie, z jabłkami);
6. krokiety;
7. ryba po grecku;
8. kapusta (z grochem, z grzybami);
9. kutia - *zwyczajowo robiona jest z pszenicy, ziaren maku, miodu, bakalii: różnorodnych orzechów, rodzynek i innych dodatków*;
10. kluski z makiem - *symbolizują płodność i dostatek, a także ciszę, zmartwychwstanie i pociechę*;
11. kompot z suszonych owoców - *do kompotu nadają się jabłka, śliwki, figi, morele, gruszki (można także dodać, cynamon, goździki, miód czy plasterki cytryny)*;
12. zupa grzybowa.

Planowanie pracy

- Zrób listę potraw do zrobienia z podziałem na dni i tygodnie. Gotowe potrawy „odhaczaj”;
- Nie zostawiaj przygotowania śledzi na ostatni moment. Można je zrobić nawet 3 dni przed Wigilią, ponieważ muszą przejść marynatą.
- Zwykle są one solone, więc łatwo się nie zepsują;
- Piernik możesz upiec nawet tydzień przed świętami. „Leżakowanie” mu nie zaszkodzi;
- Pierogi, uszka lub farsz możesz przygotować 2 tygodnie wcześniej i zamrozić;
- Ryba w galarecie potrzebuje 1 dnia, żeby galareta dobrze stężała;
- Ryby smaż na świeżo i pamiętaj, żeby świeże ryby kupować jak najpóźniej lub je mrozić.

Życzymy wszystkim rodzinom zgodnych przygotowań do świąt oraz aby mandarynki nie musiały być liczone jako dwunasta potrawa wigilijna :)

Aleksandra Ferenc

WYTYCHNIENIE DLA DUSZY

ŚWIECI

Święty Mikołaj (ur. ok. 270 r.) to postać historyczna. Pochodził z miasta Patara w dzisiejszej Turcji. Był jedynym dzieckiem bardzo zamożnych rodziców, którzy wiele lat modlili się o narodzenie dziecka. Już w dzieciństwie odznaczał się wielką wrażliwością na ludzką biedę oraz niezwykłą pobożnością. Te przymioty sprawiły, że został wybrany na biskupa miasta Mira, które było stolicą jego rodzinnej prowincji. Jako biskup miał większe możliwości działania. Zastąpił z opieki nad ubogimi, którą prowadził w niezwykle dyskretny sposób (bardzo często anonimowo). Źródłem finansowania tej działalności był jego rodzinny majątek. Szczególną opieką święty otaczał dzieci, które bardzo często otrzymywały od niego drobne upominki. Znane jest też jego miłosierdzie wobec więźniów i skazańców, za którymi potrafił wstawiać się nawet u władz cesarskich. Tradycja przekazała nam legendy na jego temat: o podrzuceniu przez niego posagu trzem ubogim siostrą i o tym, jak dzięki modlitwie uratował rybaków podczas burzy na morzu.

Patron: Grecji, Rosji, Berlina, Głogowa, cukierników, piekarzy, dzieci, marynarzy, rybaków, żeglarzy, uczonych, studentów, notariuszy, obrońców wiary przed herezją.

Wspomnienie św. Mikołaja obchodzimy 6 grudnia.

Św. Barbara żyła na przełomie III i IV wieku. Wywodziła się z pogańskiej rodziny z Heliopolis. Ojciec – Dioskuros - wysłał ją na naukę do Nikomedii. Tam zetknęła się z chrześcijaństwem. Gdy dowiedział się on, że córka została chrześcijanką chciał ją zmusić do wyparcia się tej wiary. Doniósł na nią władzy, gdyż jego wcześniejsze działania nie odniosły skutku. Została uwięziona w wieży, gdzie przed śmiercią objawił się jej anioł z kielichem i hostią. Ścięto ją mieczem prawdopodobnie około 305 r. w Nikomedii lub Heliopolis. Istnieje legenda, według której święta Barbara uciekając przed ojcem schroniła się w skale, która rozstała się przed nią.

Patronka: dobrej śmierci i trudnej pracy m.in. górników, hutników, marynarzy, rybaków, żołnierzy, kamieniarzy, więźniów, orędowniczka w czasie burzy i pożarów. Jest również patronką Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Wspomnienie świętej Barbary obchodzimy 4 grudnia.

Czas na roraty

Roraty to Msza święta odprawiana ku czci Maryi, którą symbolizuje postawiona w pobliżu ołtarza biała świeca z niebieską wstążką, tzw. roratka. Nazwa Mszy świętej roratniej pochodzi od łacińskich słów starej pieśni „rorate caeli desuper” („spuście rosę niebios”). Roraty odprawiane są przez cały Adwent w dni powszednie. Zgodnie z wielowiekową tradycją roraty to Msza św. odprawiana rano. W liturgii jest to Msza, wyrażająca nasze oczekiwanie i tęsknotę za Chrystusem, który ma nadejść.

To właśnie roraty dają nam jedną z możliwości wyrażenia gotowości na przyjście Jezusa, poprzez wcześniejsze wstanie i wyjście do kościoła, co dodatkowo pozwala na ćwiczenie woli i umiejętności wyrzeczenia, tak potrzebnych w codziennym życiu. Nie da się również ukryć, że gdy rozpoczynamy dzień Mszą św., to jest on bardziej uporządkowany.

Najważniejsze jednak, aby pamiętać, iż nasze uczestniczenie w roratach z zapaloną świecą lub lampionem jest piękną postawą czuwania razem z Maryją na nadejście Zbawiciela w pamiętce Bożego Narodzenia.

A zatem do zobaczenia na roratach. . .

Marta Brodzik

KĄCIK MODLITW

MODLITWA DO DZIECIĄTKA JEZUS

(tekst na podstawie modlitwy objawionej przez Matkę Bożą karmelicie Ojcu Cyrylowi - modlącemu się w kaplicy klasztoru karmelińskiego w Pradze - w 1638 roku)

O Dziecię Jezus, uciekam się do Ciebie
i błagam Cię przez wstawiennictwo
Twej Świętej Matki, wspieraj mnie
w tej potrzebie, którą Ci dziś przedstawiam,
gdyż wierzę mocno,
że jako Bóg możesz wszystko uczynić.

Oczekuję z ufnością otrzymania
Twej świętej łaski, kocham Cię z całego mego serca
i ze wszystkich sił mojej duszy.

WYTYCHNIENIE DLA DUSZY

Żałuję szczerze, żem Cię obraził grzechami
i proszę o łaskę, abym już ich więcej nie popełniał.
Postanawiam przeto nigdy już Ciebie nie obrażać
i raczej wszystko wycierpieć,
aniżeli w czymkolwiek Tobie się nie podobać!

Pragnę odtąd wiernie Ci służyć.
Dla miłości Twojej, o Boże Dziecię,
będę kochał bliźniego swego jak siebie samego.
O, Dziecię Wszechmocne, o Jezu,
Błagam cię jeszcze raz, wesprzyj mnie w tej potrzebie.

Daj mi łaskę posiadania Ciebie w wieczności
z Maryją i Józefem świętym,
abym mógł Ciebie chwalić wraz a Aniołami
całego niebieskiego dworu.
Amen.

NASZE SPRAWY

BANK USŁUG

Oczekujemy na wasze zgłoszenia do rubryki: potrzebuję, oddam, pomogę. Zgłoszenia przyjmuje redakcja, pod numerem telefonu 604-388-373.

Oddam dwie opony do Tico.

informacja pod numerem
redakcyjnym.

**Młode, uczciwe małżeństwo
zaopiekuje się mieszkaniem
w zamian za opłaty czynszowe.**

informacja pod numerem redakcyjnym.

**Oddam potrzebującemu w dobrym stanie
drukarkę Lexmark Z12 z instrukcją
i płytą instalacyjną**

informacja pod numerem tel. 728800201

Rodzina poszukuje mieszkania do wynajęcia.

informacja pod numerem tel. 607742130

LISTY PARAFIAN

Drodzy parafianie !

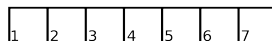
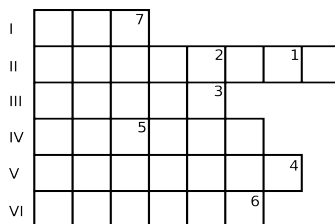
Oczekujemy na wasze listy pod adresem parafii oraz drogą mailową: zbawiciel.redakcja@gmail.com z dopiskiem „DO REDAKCJI”.

Znajdź sześć różnic.

Krzyżówka

- I. Obchodzi imieniny 24 grudnia
- II. Bardzo ważna przed przystąpieniem do wieczerzy wigilijnej.
- III. Przykrywa ziemię białym puchem.
- IV. Śpiewane podczas Bożego Narodzenia.
- V. Z kapustą i grzybami na stole wigilijnym.
- VI. Wiszą na choince.

Zwycięzcy wyłonieni zostaną w drodze losowania. Wypełnij prawidłowo kupony i dostarcz do nas. Nagrody: wykreślanka dla dzieci - piłka, krzyżówka - bilety do kina.

Kupon konkursowy nr 8.

Hasło:

Imię:

Nazwisko:

Adres:

telefon:

Kupon konkursowy nr 8. (znajdź różnice)

Wytnij obrazek, zaznacz różnice i dołącz do kuponu.

Imię:

Nazwisko:

Adres:

telefon:

STREFA RELAKSU

KĄCIK KULINARNY

Makowiec**Składniki:**

Ciasto:

- 100 g margaryny
- 400 g mąki
- 25 g drożdży
- 6 żółtek
- 100 g cukru
- cukier wanilinowy
- 200 ml ciepłego mleka

gotowa masa makowa

Sposób wykonania:

Margarynę rozpuścić i ostudzić. Zaczyn: 1/4 szkl. ciepłego mleka wymieszać z 1 łyżeczką cukru i dwiema łyżkami mąki. Odstawić w ciepłe miejsce do wyrośnięcia. Żółtka utrzeć z cukrem i cukrem wanilinowym, następnie wymieszać kolejno z rozczynem, mąką, resztą mleka i ostudzoną margaryną. Wyrobić i odstawić do wyrośnięcia na ok. 2 godz. Gotowe ciasto rozwałkować, posmarować masą makową i zwinać w roladę. Piec ok. 40 min w 180 stopniach, po wystygnięciu udekorować lukrem.

Piernikowe babeczki**Składniki:**

- 250 g mąki
- 6 łyżek oleju
- 1 jajko
- 1/2 łyżeczki sody oczyszczonej
- 1 łyżeczka proszku do pieczenia
- 1 1/2 łyżeczka mielonego imbiru
- 1 łyżeczka cynamonu
- 1/4 łyżeczki mielonych goździków
- 100 g ciemnego brązowego cukru m. scovado
- 150 ml mleka 3,2 %
- 1/4 łyżeczki octu balsamicznego

Sposób wykonania:

Nastawić piekarnik na 200 C. W jednej misce wymieszać mąkę z sodą, proszkiem do pieczenia i przyprawami. W drugiej misce wymieszać jajko z cukrem, mlekiem, octem, olejem i miodem. Płynną mieszaninę wlać do miski z suchymi składnikami, wymieszać wszystkie składniki łyżką. Gotowe ciasto przełożyć do formy na muffiny wyłożonej papilotkami i piec przez ok. 20 minut.

Anna Nadstoga

KĄCIK KULTURALNY

WARTO ZOBACZYĆ...

Film jest doskonałą rozrywką dla całej rodziny. Opowiada o nagłej, duchowej przemianie zatwardziałego skąpca i egoisty Ebenezera Scrooge'a - właściciela domu handlowego i inwestora giełdowego. W wyniku odwiedzin w święta Bożego Narodzenia istot zza światów, główny bohater ma wgląd w przeszłość, teraźniejszość oraz przyszłość, która ma być jego udziałem w związku z trybem życia, jaki prowadzi. Mimo bajkowej, nierzeczywistej fabuły film niesie głębokie przesłanie i jest doskonałą okazją do międzypokoleniowej wymiany poglądów na temat tego, co naprawdę stanowi o wartości życia.

Agnieszka Sobiak

OCHRZCZENI

Kaja Julia Suchocka,
Marcel Nikodem Jaśniewski,
Oskar Lirek.

ODESZLI DO DOMU OJCA

Ryszard Sejbuk, Anna Kielar, Ewa Lasota,
Eugeniusz Wilk, Natalia Ignyś, Marek Kaczmarek, Maria Hańca,
Elżbieta Milejska, Ryszard Orłowski, Waldemar Wawrzyniak,
Zbigniew Jagaciak, Stefan Kulas

Pamiętajmy o naszych braciach i siostrach w modlitwie.

Porządek nabożeństw

Msze w niedziele: 7.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.30, 15.00, 19.15/akademicka/

Dni powszednie: 6.00, 9.00 i 18.30

Ważne informacje

Biuro parafialne czynne:

wtorek i piątek 10.00 - 12.00 oraz 16.00 - 18.00,

czwartek 18.00 - 19.30,

poniedziałek i środa nieczynne

Nr telefonu ks. dyżurnego: (68) 324-17-75, kom. 693-952-030

Poradnia Rodzinna jest czynna we wtorki 18.00 - 19.00

Ogłoszenia parafialne znajdują się w gablocie przy kościele oraz na stronie internetowej www.zbawiciel.zgora.pl

Fotoreportaż

**Peregrynacja relikwii bł. Karoliny Kózkówny
w naszej parafii - 17 listopada 2012 r.**

**Dni Formacyjne KSM w Zielonej Górze
16-18 listopada 2012 r.**

**Uroczystość Chrystusa Króla
25 listopada 2012 r.**

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

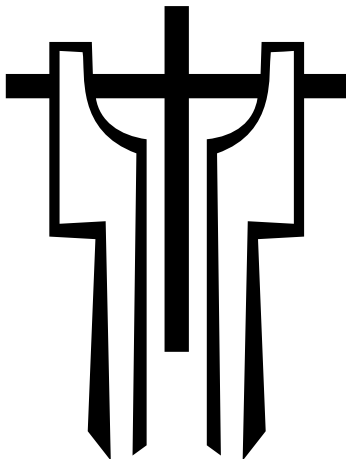
na grudzień:

Ogólne

Aby na całym świecie migranci byli przyjmowani, zwłaszcza przez wspólnoty chrześcijańskie, z wielkodusznością i autentyczną miłością.

Misyjne

Aby Chrystus objawił się całej ludzkości jako światło, które płynie z Betlejem i odbija się na obliczu Jego Kościoła.

Zachęcamy naszych parafian - biznesmenów, właścicieli małych i średnich firm do sponsoringu naszej gazetki. W zamian oferujemy miejsce na „reklamę”. Celem jest rozwój gazetki i dotarcie do jak największej liczby odbiorców. Sponsoring przewidziany jest w formie darowizny na Kościół- dobrowolna ofiara. W tej sprawie należy się kontaktować wyłącznie z Ks. Piotrem Gniewaszewskim.

Poszukujemy osób chętnych do czynnego udziału w tworzeniu naszego pisma - dziennikarzy, fotoreporterów, grafików, osób, które mogą podzielić się swoim świadectwem duchowym. Zapraszamy również parafian z ciekawymi pomysłami.

Zespół redakcyjny: ksiądz Piotr Gniewaszewski - redaktor naczelny, współpraca: Agnieszka Sobiak (korekta i edytorstwo), Agata Deresz (korekta), Małgorzata Adamczewska (korekta), Aleksandra Ferenc, Marta Brodzik, Łukasz Brodzik, Piotr Drewniak, Anna Nadstoga, Magdalena Iwańska, Anna Kulpaczyńska; Skład i grafika: Agnieszka Linka, Artur Kowalski.

Adres do redakcji: 65-043 Zielona Góra, ul. Chrobrego 8; email: zbawiciel.redakcja@gmail.com;

Parafialna strona internetowa: www.zbawiciel.zgora.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania nadesłanych materiałów. Prosimy o nie nadsyłanie anonimowych listów. Można zastrzec anonimowość publikacji.